

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die decima Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Eadem in ecclesia quiescit, albo marmore testus venerabilis Odo Cameracensis episcopus, antea primus abbas Tornaci ad sanctum Martinum. Qui ipsemet scribit in libro de blasphemia Spiritus sancti, quod Aquif-cinctus sit illi dulce refugium exsilij sui, dum potestate regia à Sede Cameracensi pulsus est, quia virgam & annulum quæ consecratus ab ecclesia acceperat, dono Imperatoris (qui erat Henricus quartus) iterato accipere renuit. Obijt decimo tertio Calendas Iulij. Et mox Amandus Prior literas scripsit meroris plenas de sanctitate defuncti patris, quarum exordium est: Aquicinctensis cœnobij humilis congregatio, omnibus qui salutis suæ solliciti sunt.

Die decima Octobris.

1°. De sancto Venantio, martyre eremita.

Ex historia sancti, manu-scripta.

IN Artesia, sancti V E N A N T I I, martyris verè nobilis. Qui temporibus Pipini regis Francorum, cùm esset vir militaris, secedens ab armis ex regione Haynoënsium, venit in locum qui vastus saltus appellatur, qui est apud Ariacum castrum, & flumen Lisiam: vbi ieiunijs, precibus, & vigilijs vacans, in nemore est à quodam nequam, qui pecunias sperabat, decollatus, & in Lisiam proiectus. Beata autem Itisberga, filia Pipini, quæ apud Ariam validis febribus coquebatur, ex pisce, qui erat in trucidato sancti Venantij corpore, est restituta, & anus quædam, quæ sæpius sancto viro humanitatem exhibuerat, visum recepit. Vnde corpus sanctum intra oratoriū in sarcophago

lapideo est positum, & in hunc usque diem honorificè quiescit, in oppidulo quod de eius nomine, sancti Venantij dicitur, & festum habet decimo die Octobris, solenne etiam in vicina Arienfi ecclesia.

a. *Recenti memoria nēpe anno 1608. die 13. Augusti, eius ossa reperta sunt sub altari S. Itrisbergæ, in pago eiusdem nominis, qui distat vno miliario ab oppido S. Venantij.*

2°. De sancto Nuncio confessore.

Ex rescripto domini Pauli Thonon, Supprioris Hasteriensis.

IN Basilica Hasteriensi beatæ genitricis Dei, depositio sancti NUNCII confessoris. Fuit, ut fertur, filius cuiusdam regis, sed vitæ æternæ desiderio porcos pavit, & in Hasteria depositionem accepit. At nunc Walciodori asseruatur ob clade tam à Francis anno millesimo quingentesimo quinquagesimo quarto, quàm ab Hugonistis anno sexagesimo octauo, acceptas: Reportandus Hasteriam, vbi facultas, Deo volente adnenerit. Natalis eius est sexto Nonarum Octobris, festum duodecim lectionum Walciodori, summum Hasteriæ in ecclesia & conuentu. Quo die quippiam operis fecisse in Hasteriensi banno piaculum esse solet, sua magnitudine inauditum. At nunc refrixit illa charitas, licet adhuc multum ab incolis & vicinis celebretur, sicut & nominis ipsius frequens in baptisinate impositio testatur. Quæ de vita & miraculis, atque id genus alia, addenda forent, ea vetustate temporum, & bellorum iniurijs interijisse putantur cum Hasteriæ essent sanctimoniales: pluraque perijisse est verisimile

mile ipsis Mettim migrantibus, & sua monimenta secum asportantibus. Sane Widericus Comes, in villa sua Halsteriensi elegit filia suæ Hameltrudi monasterium fundare anno sexcētesimo quinquagesimo sexto, eo quod eius loci ecclesiam consecrasset sanctus Maternus, beati Petri discipulus, eandemque sanctus Serenus episcopus, qui in ea requiescit, ut habet fundatoris testamentum, pretiosis reliquijs ditasset, potissimum Christi Saluatoris, & Deiparæ Virginis, & de collo protomartyris Stephani, quas secum ab Hierosolymis detulit, dum ibi protomartyris corpus Luciano reuelaretur. Propter has reliquias, & quia vxor sua neptis esset Arnulphi Mettensis episcopi, Widericus, confracto Halsteriensi castello, villam dictam, Mettensi sancti Stephani ecclesię legaliter tradidit, quæ tunc in Sigeberti regno præ omnibus habebatur insignis: & pro clericis sanctimoniales statuit. Eæ autem ibi permanserunt vsque ad foundationem Walciodorensis monasterij, annis ferè trecentis.

Tunc enim Eilbertus Comes, primusque abbas sanctus Forannanus, cum Walciodorum per se subsistere non posset, propter arctam penuriam in pascuis, siluis, aquis, molendinis, impetrarunt à Theodorico episcopo Mettensi, ut viiſgines Mettim migrarent, ipsi autem Halsteriæ secundum conuentum congregarent. Vnde ad hunc vsque diem, vtrumque monasterium sub vnius abbatis moderatione permanet. Locumque digniorem retinet Walciodorum, etsi Halsteria aliquando reluctari voluerit, propter sui loci antiquitatem, & reliquias. Quo euēnit ut decretum fuerit omnium vtriusque loci professionem solennem

lennem Walciodori esse excipiendam, eosque ad nutum prælati alterutro loco habitare debere. Fuerunt autem Metensis diœcesis, sed permutatione ad Leodienses transierunt, & nupera multiplicatione ad Namurcenses. Cæterum Hastenrienses in querimonia sua, quam curiæ Metensi exhibuerunt, præter sanctum Serenum, dicunt apud se quiescere sanctam ac nobilem virginem Ramisuendam. Sed neuter apud eos natalem habet. Visuntur autem peruetusta sepulcra in medio ecclesiæ, quæ ex traditione maiorum, & propria coniectura, horum esse asserunt.

Vndecima Octobris.

1°. *De sancto Gummaro, patrono Liræ.*

Ex historia vitæ & translationis, & informatione Lirensium.

Liræ, depositio sancti GUMMARI præclari confessoris: qui inter cætera virtutum suarum insignia, ictu baculi sui fontem de terra produxit: arborem quoque succisam & terræ prostratam, diuino auxilio erexit, ac ita in integrum solidauit, vt nullum signum læsionis in ea apparet: quæ in testimonium tantæ virtutis per annos plurimos incolumis remansit.

Hic confessor gloriosa stirpe exortus est in Renensi prouincia, quæ Brabantia territorio comprehensa, nunc Riensis dicitur, vulgari sermone ac vernaculo, *het landt van Rijen*. In ea natale solum habuit *Emblehem*, qui locus horæ spatio tantum à Lira oppido distat. Erat lenis in sermone, constans in bono opere, humilitate submissus, pietate